

**Thesaurus virgineus,
medh wärdige och
wällärde herrens,
her Jacobi
Rittzeli...**

Ahlgreen, Andreas Andreae,

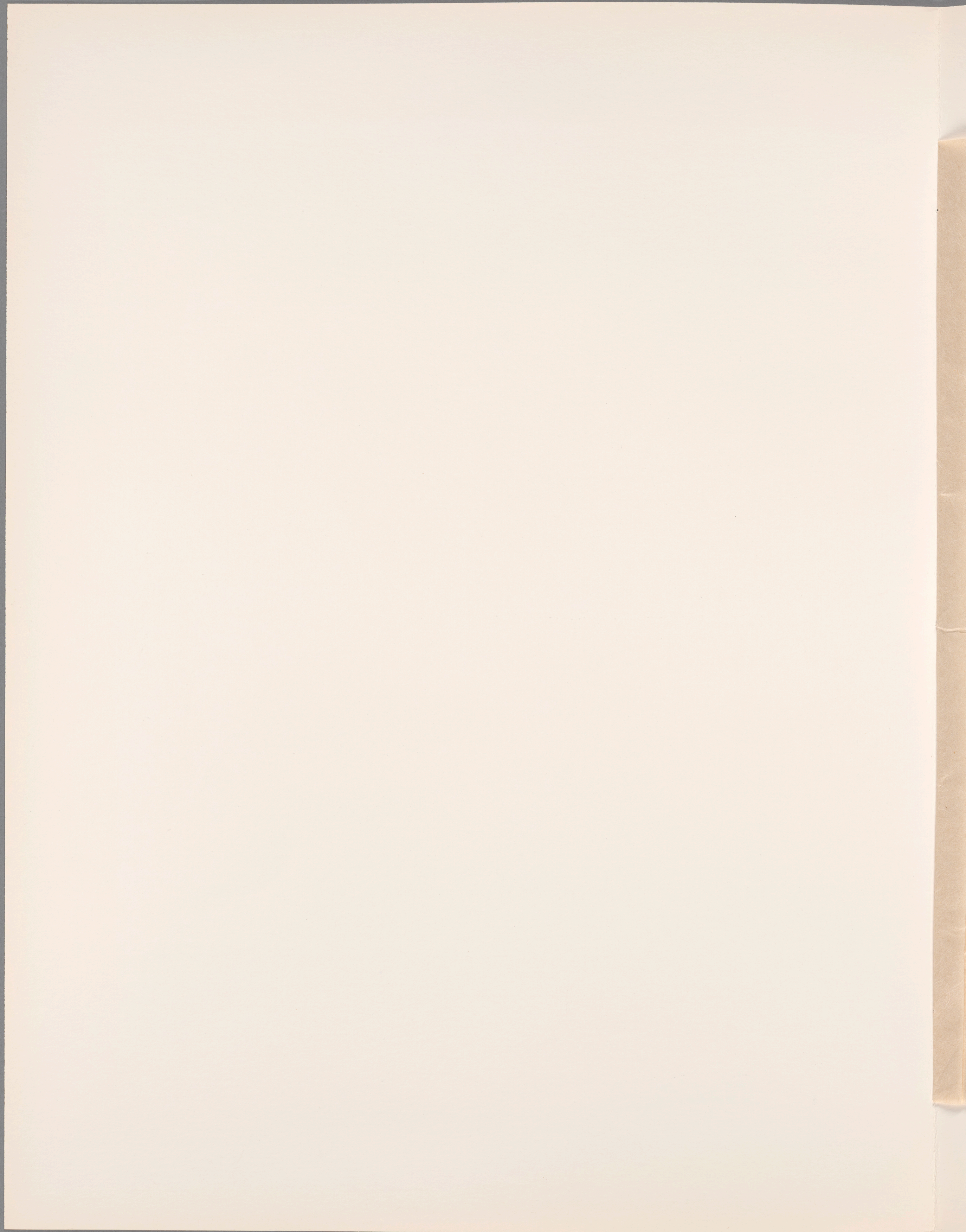
82 Aa 7 31

National Library
of Sweden

RITZELIUS, J., o.
FRISIUS, A.M.H.
1681

[Elmbladhska samlingen, 31]
82 Aa 7:31,

THESAURUS VIRGINEUS;

Medh Wyrdige och Wällärde Herrens/

Her JACOBI RITZELIJ,

Gudz Ordz Tienares i Nyenskanz/
BRUDGUMMENE;

Ehreborne/ Gudfruchtige och Dygderike Jungfrus/

Jungf: ANNA MARGARETA

HENDRICKS DOITERS FRISIAE;

Sal: M^{tri} HINRICI FRISIJ

Jordom Pastoris i Nyenskanz qwarblefne kärälskelige Dotters
BRUDENE;

Christoflige Fast och Heders-Dagh:

Som medh Christofligh solennitet vthi Förnämne och Hederlige Personers blywistande/sjrades och begickes vppå den
Första Söndagh i Advent, som inföll på den 17. Novembris Anno 1681; vthi Staden Nyenskanz.
Dett Hederwärda Brudfolket til wälmönt Ahrer-Tienst/ företelligen i sörsta fast/ i efter Åfundant/ vppgrawen och bekräftwen

När Ahr framstuenne är/ då tagh medh ågon wäta/
Anskåda månd och si/ Her Brudgum swära gräta;
Och sålla suet/ och pust/ sampti mängen biter Eäat/
Eä han sin Gader tär/ sågh tagd wara på Wäat/
Ehen som sin Siäl äch Gudh/ någre dagar för sände
För: än Her Brudgum wär/ från Abo/ hem anlände;
Dnskandes sig der hoos/ fast heller wara dödh/
An ar medh alle sin/ vishä en sådan Wödh/
Som honom förestödh; i Werlden här ar swäfwä;
Efter hans Gader tär/ Döden ej vnte lesfwä;
Eher war ej ther medh giort; Sorgen blef Dagligh öst/
Medh Wägor andre seer/ Her BRUDGUM hårdligh söst/
Ar han wäl Orsäl sict/ draga långswara Kläder/
Dhe ej en Frögda stoor/ då man medh dem framtröder;
Ja/ til den Angslan swör/ skare stulle och Moor dö!
Och lämbna sina qwar/ på denne Werldens dö!
Ej! släte Wägor swär/ haer Her BRUDGUM erfabrit/
I dem medh coligt Wödh/ han haer medh sina warit/
Derför the winna Noos/ som the ar rättigh wärd/
Af Qwinnor och af Wän; förvihan Sweet och Gläd.
Men nu ar Sorg sin hoos/ som man af Wref wäl röner;
Frisia Gudinnan skär/ BRUDGUM til Ahr/ gh föret/
Åtred och slagit haer/ hans hogh til Jungfrus Scaar/
Och honom en vshwät/ som dhrbare hiera jaar/
Heel seater/ Dygdigh Sict/ Nu här nämarand BRUDEN
Som thste hofwera kan/ i ræta Brude-Struden;
Där til ar thst och from/ sedigh/ stilla och blidh/
Säker Her BRUDGUM medh henne nörer sin tidh;
Efter af Barndoms Ahr/ hon arad ar til Seder/
Som Angslan lindra weet/ och Wannen hieretigh gläder;
När honom och Moorgång/ kan hända/ kommer på/
Sä haer hon läte medh Fogh/ sin Wan tilhanda gå/
Fördenstul mycket säll/ Her BRUDGUM må sigh skarta/
Som til slät Dygde-Wän/ haer welat Kärlcet fatta;
Hwilten aldrigh lust än/ haft til hwadh säfänge ar/
Dihan Dygden fast högt/ ästare och hållit tär.
Frisk op/ seer BRUDGUM/ war snäll omkring ar springa/
Nyttdairar och ästadh/ för Spelmän må suxt klinga/
Allenast ar ej fins/ Wangel på Speel och Frög/
Dhe där vpriska en/ ar springa op i Högd/
Gästerna dhe och må/ Her BRUDGUMS lust förmera/
Och laga sigh ästadh/ ar dansa Danke seera/
Medh Fruer/ Damor mång/ och sager waetra Wöde;
Doch sticta sigh här i/ som der medh råta böde.
Dycker ej sparas må/ som Sorgen länge fördrifwa;
Annars sä läter ej/ stoor lust hoos Gäster blifwa:

Man skändes seer vthi/ och drickes rende til Prid/
Sä ar rät Brölops tagh/ sä fordrar Gåstbods Stict/
För Gåster mång/
Nu denne gång/
Ar och må bli/
Ett Ähdfördrif/
In giff här fram/
Ett Gåte-Gläm:
När Wägseden ar/ något för dem framdragal/
Som Stämpren hålla tär/ och den garna behaga;
Ej haer tagh här medh tänck/ ensaldige draga fram/
Eil Angerwän; som Wän för Jungfruer eller Dam/
Ibland den myckna Hoep/ som haswa sammanfontit/
Ar/ hebra Brude-Paar/ och sigh stitige infunnit/
En Gäta ringa-mogh/ ej swär ar hita på/
Om han anråffar Wäl/ lofwat för löbn ar sä/
En dygdigh/ sedigh/ stödn/ rät trodigh hierans Stict/
Hwilten all sin Ästidh/ honom frögdar til Pridca.
Om hon och syftar an/ skal hon til Fagnad sä/
Den bästa Angerwän/ som hon hållit peckar på.
Klingar då Gätan min/ han henne ej fördrif/
Den som först råtar på/ och lyder som nu fölter.
Der äldroggh sigh en Stridh/ mit på ens blöta Tuut/
Hwilten gaf sådan Spis/ hwar medh södas mång kloot.
Längeund war samma Tuut/ medh Wand omkring förwarat/
Där vthi denne Spis/ war seft iltredd och sparad;
Men seer the blef som böde/ vshrogg der medh full hand/
Där näst och tagd där i/ som giordar ar medh Wand/
Och ästas än i dagh/ den Spis aff månge höga/
Doch sälies/ yttas vth/ merendels vshaf låga/
Den Spis haer iustigh Smaat/ på Worder altidh giff/
Där af Jungfrur i dagh/ eet stycke raa til Äst/
Och troor tagh hända wist/ illa blifwa förwänt/
Om denne ej framgiff/ hela Brölops Convent.
Närdligt synes förby/ ar då Gåstene närs/
Der och denne här Spis/ medh andre på Werd bärs.
Ejden tilläter ej/ mera här om ar skrifwa:
Ej måste och här medh/ widlystigeet horeblifwa;
Medh hufkan hwad ar sage/ må lända til behagh/
Som med BRUDGUM och BRUD/ sigh göra gladan dagh/
Sä slutandes här medh: Ehr Gudh läte betomma/
Ar the säsom han sielf/ tilfäger Brud-Folet fromma/
Wällignesse! mång Ahr! Wällmågo! Framgång! Roo!
Och the sä langan tagh/ sijn J på Werlden boo!
Her BRUDGUMMENE Gamble gode Wän och Broder
ANDREA Ahlgren.

